

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สายชัยภูมิ-บัวใหญ่-ประทาย-พยัคฆภูมิพิสัย-
เกษตรวิสัย-ยโสธร-อำนาจเจริญ-เขมราฐ
ดอนสุวรรณภูมิ-ยโสธร

พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๔

เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง
แผ่นดิน สายชัยภูมิ-บัวใหญ่-ประทาย-พยัคฆภูมิพิสัย-เกษตรวิสัย-
ยโสธร-อำนาจเจริญ-เขมราฐ ดอนสุวรรณภูมิ-ยโสธร ในท้องที่อำเภอ

สุวรรณภูมิ อำเภอนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ดินต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายชัยภูมิ-บัวใหญ่-ประทาย-พยัคฆภูมิพิสัย-เกษตรวิสัย-ยโสธร-อำนาจเจริญ-เขมราฐ ตอนสุวรรณภูมิ-ยโสธร พ.ศ. ๒๕๒๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายชัยภูมิ-บัวใหญ่-ประทาย-พยัคฆภูมิพิสัย-เกษตรวิสัย-ยโสธร-อำนาจเจริญ-เขมราฐ ตอนสุวรรณภูมิ-ยโสธร อยู่ในท้องที่อำเภอสุวรรณภูมิ อำเภอนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร มีส่วนกว้างของแนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ตีนสุตานนท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เพื่อประโยชน์
ในการสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายชัยภูมิ-บัวใหญ่-ประทาย-พยัคฆภูมิพิสัย-
เกษตรวิสัย-ยโสธร-อำนาจเจริญ-เขมราฐ ตอนสุวรรณภูมิ-ยโสธร ในท้องที่
อำเภอสุวรรณภูมิ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด และอำเภอเมืองยโสธร
จังหวัดยโสธร ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ดินเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่
พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ สมควรกำหนดแนว
ทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕
ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้